

Olvasni jó!

“Sose adjatok kölcsön könyvet, mert a kölcsönkapott könyvet senki sem hozza vissza. Az én könyvtáramban csak olyan könyvek vannak, amelyeket másoktól kaptam kölcsön.” (Anatole France)

A fenti idézet ránk természetesen nem igaz! Várjuk Olvasóinkat **új könyveinkkel**, minden hónapban megújuló gyűjteményünkkel és egyéb szolgáltatásainkkal. Beiratkozási díjunk 800 Ft/év (kedvezményesen 400 Ft/év ill. ingyenes). A helybenhasználat ingyenes.

Szolgáltatásaink:

kölcsönzés, könyv- és folyóiratolvasás
gyermekkönyvtár
internet és eTanácsadás
fénymásolás, nyomtatás,
hőkötés, spirálozás
fax küldése-fogadása

Nyitva tartás:

Felnőttkönyvtár:
Hétfő - péntek: 8.30 - 18 h,
Szerda: 11-18 h
Szombat: 9-14 h
Gyermekkönyvtár:
Hétfő - péntek: 13 - 17 h, Szombat: 9-12 h

Állandó programjaink:

Előadások a csillagászatról
(minden hónap ut. péntekjén 17 h)
Törpi Könyvkuckó
(minden kedden 10 h)

Elérhetőségek:

5540 Szarvas Vajda Péter u. 26.
Levelezési cím: 5540 Szarvas
Kossuth u. 5-7.
Tel.: 66/312-745;
Fax: 66/216-130,
E-mail: konyvtar@szarvasnet.hu
Honlap: www.szvki.hu/page9.
html

Könyvajánló

Szarvas Város Közoktatási és Közgyűjteményi Intézménye Városi Könyvtára újonnan beszerezett könyveiből:

Szakirodalom:

O'Mathúna: Alternatív medicina
Angster M. et al.: Családi boldogság, családi pokol?
Schache R.: A szívágnes titkai
Müller P.: Gondviselés
Gray, J.: A férfiak a Marsról, a nők a Vénuszról jöttek
Tepperwein, K.: A siker törvényei
Meteor csillagászati évkönyv 2010
Margitics F.: A szülői mesterség iskolája

Szépirodalom:

Griffin, W.E.B.: Halálos becsület
Hardy T.: A kék szempár
Széll T.: Örökösök hagyatéka
Grisham, J.: Az utolsó esküdt
Harris, J.: Aludj kislány
Fluke, J.: Karácsonyi habcsók és gyilkosság

Gyermekirodalom:

Selfors, S.: Mentsük meg Júliát!
250 érdekesség az állatokról

- ☞ Névjegy
- ☞ Kártyanaptár
- ☞ Képeslap
- ☞ Meghívó
- ☞ Szórólap
- ☞ Újság
- ☞ Brosúra
- ☞ Szakdolgozat
- ☞ Könyv

Kis példányszámban is
Kedvező áron
Kiváló minőségben

DIGITÁLIS KALAMÁRIS 06/70/421-7245

Jön a Tavasz!

Ez hétfő óta teljesen biztos!

Történt pedig, hogy *Ira* felhívott: mehetek a Krónikában megjelenő interjú második részének korrektúrájáért, de csak hétfőn, és csak az esti órákban. Így is lett. Némi körülményeskedés után behatoltam a betörésbiztos ajtókon keresztül. A lakásban ragyogó tisztaság és rend, kellemes meleg, finom palacsintákkal és az orosz tévé európai adásának hangja fogadott. Persze *Ira* is. Leírhatatlanul kedves akcentusával a konyhába invitált: ünnepelni.

– Nálunk ma kezdődik a Maszlenyica, a télbúcsúztató és a tavaszköszöntő ünnepe. Ezt nem lehet egyedül ünnepelni, ezért hívtalak mára. Odaát bőjt előtt egy héten át folyik az ünneplés. Az emberek kivonulnak az utcára, tábortüzeket raknak, harogódot, körtáncot lejtenek. Olyan ez, mint a szerbeknél a kóló, vagy a magyaroknál a busójárás; ezzel búcsúztatják a Telet, köszöntik a közelgő Tavaszt. Még a Vörös téren is égnek a tüzek. Egész héten át folyik ez a program, de az első nap az igazi.

Közben pedig az emberek ünnepi ételeket készítenek, esznek, isznak, mert utána jön a bőjt, ami egészen húsvétig tart. A húsos ételek fogynak igazán. Nálunk, ha valaki bemegy a húsüzletbe, és húst, „mjaszo”-t kér, akkor marhahúst kap, mert Oroszországban a marhahús a hús. Ha valaki disznó- vagy birkahúst akar venni, akkor „szvinyiná”-t vagy „baranyiná”-t kér.

De a Maszlenyica igazi ünnepi étele a palacsinta. Hét napon át mindenki palacsintát süt és eszik. Otthon, az utcákon, a tereken; kicsit nagyot; vékonyat, vastagat; édeset, sósat és mindenfélét, amit csak el lehet képzelni. Eszik mindenféle töltelékkel: tejfellel, kaviárral, de leginkább mézzel. Aztán jön a hosszú bőjt, amikor húst és tejet nem szabad enni, legfeljebb halat és növényi ételeket.

E felvezetés után *Ira* illusztrálja az elmondottakat: az asztalra kerül az ünnepi palacsinta. Nevetve mondja, hogy elfelejtett tejet venni, ezért kefirrel készült. A töltelékek közül a kaviárt választom, azzal még nem ettem palacsintát. Óvatos vagyok, megvárom, hogyan kell fogyasztani. Nem ám betekerni, csak úgy, magyatosan, hanem szakítani egy darabot a palacsinta tésztájából, egy késhegynyi kaviárral bekenni, a darabot kettéhajtani, és lassú mozdulattal a szájhoz emelni. Mivel jobbára csak a palacsinta tésztájának ízét érzem, nyugodtan eszegetem az ünnepi eledelt. A tábortüztől eltekintünk, körtáncot sem lejtenek, de azért ünnepi a hangulat. Mire a díszes, karcusú, kínai teáscsészéből kikortyolgatjuk a teát, a Télnek már annyi!

Közben megszólal a telefon: *Olga* jelentkezik Budapestről, meg a kisunoka, *Léna Anna*. Másfél éves, tündéri kislány, láttam a fényképét. Most éppen énekel egyet a *Babulinának*.

Ezután hozzálátunk a munkához. *Ira* elmondja, hogy előző vendége megkérdezte, nem félek-e választások előtt éppen vele készíteni interjút. Miután alighanem ez a Maszlenyica hetének legjobb vicce, jót nevetünk. Elvégezzük a szükséges korrekciót, pakolok. Irának alighanem nagyon szép hete lesz: utazik az unokákhoz.